

CASE 1: Lasse

Lasse synes, at knuden i maven vrider sig mere rundt for tiden, end den plejer. Han forstår først ikke hvorfor. Ikke før, at hans storesøster spørger, om de skal tage på kirkegården sammen om et par uger; på morens dødsdag. Så går det op for ham, at det måske er derfor, at hans lunte har været så kort på det seneste. Både derhjemme og i skolen.

En dag i klassen brokker Rosa sig over, at hendes mor ikke vil lade hende købe en ny kjole: *"Min mor er så nederen"*. De andre bitcher med over deres mødre, og Lasse mærker vreden ulme i sig. Hvad fanden bilder de sig ind? Fatter de ikke, hvor heldige de er? – at de overhovedet har en mor. Han siger ikke noget. Bider bare tænderne sammen og går væk fra dem. Han ved, at hvis han bliver, kommer han til at råbe. Og måske kommer han endda til at græde af raseri og frustration, og han orker ikke, at de andre skal have ondt af ham. Det hjælper at være lidt på afstand af de andre. Hans irritation over deres dumme bemærkninger sidder stadig i ham, men han kan bedre skubbe det fra sig resten af dagen. Han er med i frikvarterene, som han plejer. Og han har det egentlig også sjovt med de andre og griner med på deres jokes.

CASE 2: Natasja

Natasja sørger for, at hendes lillesøster får madpakken og drikkedunken ned i tasken og sender hende af sted til planlagt tid. Så sætter hun opvaskemaskinen over og tager selv af sted. Hun kommer nok lidt for sent, men det er bedre, at der er pænt i køkkenet, end at hun møder til tiden.

Hun træder ind i klasselokalet, idet deres lærer, Anders, præsenterer dagens program. Natasja smider sin taske ved siden af bordet, inden hun sætter sig. Hun når heldigvis lige at se, at Emma smiler til hende. Hun føler sig heldig over, at hun har hende. Natasja stirrer udtryksløst op på tavlen. Hun forsøger at høre efter, men har svært ved at koncentrere sig. Især efter hendes far døde sidste år, har hun haft svært ved at fokusere på det faglige. Nogle dage er bedre end andre, og i dag er en lortedag. Hendes far var egentlig ikke en særlig god far, da han levede. Han var tit sur og skældte ud. Han kom ofte ikke til deres aftaler, men kunne selv gå fuldstændig amok, hvis de kom for sent. Miriam føler, at det er dobbelt uretfærdigt; både da han levede, og nu da han er død, gør han livet surt for hende. Da han levede, fordi han var så nederen. Nu hvor han er død, kan hun ikke lade være med at spekulere på, om han måske kunne være blevet en god far med tiden. Og så savner hun at have haft en god far – sådan som de andre har det. Hun fortæller selvfølgelig ikke andre end Emma om sine tanker.

I frikvarteret bliver hun siddende. Hun kan godt høre, at de andre griner over noget, men hun er væk i sine egne tanker og kaotiske følelser. Pludselig hører hun Signe fra klassen sige til de andre: *"I skal bare ignorere, Natasja. Hun har jo alligevel ingen følelser"*.